

Vantaan Backaksen kartanon arkeologinen koetutkimus 13.6–17.6.2016

Riikka Väisänen ja Tuuli Heinonen

Tiivistelmä

Vantaan kaupunginmuseo suoritti HOK-Elannon tilauksesta arkeologiset koetutkimukset Backaksen kartanon ympäristössä, keskiaikaisen Skattmansbyn (Veromiehenkylän) kylänpaikalla 13.–17.6.2016. Koetutkimukset tulivat ajankohtaisiksi, kun kartanon asemakaava-alueelle oli suunnitteilla uutta rakennuskantaa. Koetutkimusten tarkoituksena oli määrittellä muinaisjäännöksen rajaus ja säilyneisyys kaavan suunnittelualueella.

Tutkimukset olivat jatkoa jo kesällä 2015 Vantaan kaupunginmuseon suorittamille koekaivauksille, jolloin tutkittiin Backaksen kartanon päärakennuksen eteläpuolisen rinteen alaosaa, vanhan kauppapuutarhan parkkipaikkojen pohjoispuolella ollutta nurmialuetta. Tutkimusten aikana todettiin, että kyseisellä alueella ei ollut säilynyt kylätonttiin viittaavia kerroksia tai rakenteita. Tällöin suoritettiin myös kartanon alueella sijainneen kivikautisen asuinpaikan koetutkimukset, joissa todettiin sen tuhoutuneen.

Kesällä 2016 tutkittiin päärakennuksesta noin 115 m lounaaseen sijaitsevaa parkkipaikka-alueita, siitä noin 50 m pohjoiseen sijainnutta nurmikenttäaluetta sekä nurmikkoalueen koillispuolella ollutta pientä metsäisempää aluetta. Koekaivausten aikana tutkimusalueille avattiin koneellisesti 6 koeojaa: kaksi koeojaa parkkipaikka-alueelle, kolme nurmikentälle ja yksi oja metsikköalueelle. Lisäksi metsikköön kaivettiin kolme koekuoppaa alueelle, jonne ei päässyt kaivinkoneen kanssa. Kaivausten yhteispinta-ala on noin 135 m². Tarkoituksena oli selvittää oliko tutkimuskohteilla säilynyt muinaiseen ihmistoimintaan liittyviä maakerroksia tai rakenteita, ja määrittää mahdollisten kulttuurikerrosten paksuudet.

Tutkimusten aikana kävi selväksi, että viimeistään 1900-luvun maakäyttö oli kaikilla kolmella tutkimusalueella tuhonnut mahdolliset vanhemmat kulttuurikerrokset ja rakenteet. Parkkipaikka-alueelta tuli esille 1980- ja 1990-lukujen vaihteessa purettujen kasvihuoneiden betoniset perustukset. Nurmikkoalueella oli jäljellä vain paksut, paikalle selvästi tuodut saviset täyttökerrokset, joiden alta tuli esille moderneja roskakerroksia. Paikoitellen alueelle oli myös levitetty suodatinkangasta savikerroksen alle. Metsikköalueella havaittiin ainoastaan hiekkakerroksia, joista osa oli paikalle tuotuja täyttökerroksia tai muita vielä 1950-luvun ilmakuvasa alueella näkyvän rakennuksen pihapiiriin liittyviä kerroksia. Alueet saatiin tutkittua kokonaan kenttätöiden aikana. Tutkimusten aikana ei löydetty viitteitä keskiaikaisen Veromiehenkylän asutukseen liittyvistä kulttuurikerroksista tai rakenteista, vaan ne olivat tuhoutuneet uudemman maankäytön seurauksena. Koetutkimusten jälkeen alueet vapautuivat rakentamiselle.

1. Sisällysluettelo

Tiivistelmä	0
1. Sisällysluettelo.....	1
2. Arkisto- ja rekisteritiedot.....	2
3. Johdanto	4
4. Tutkimusalueen kuvaus.....	6
5. Historiallinen tausta ja tutkimushistoria	9
6. Tutkimukset.....	11
7. Kaivaushavainnot ja tulkinnat	13
8. Tulokset.....	25
Lähteet ja kirjallisuus.....	26

Liitteet:

Liite 1: Digikuvaluettelo

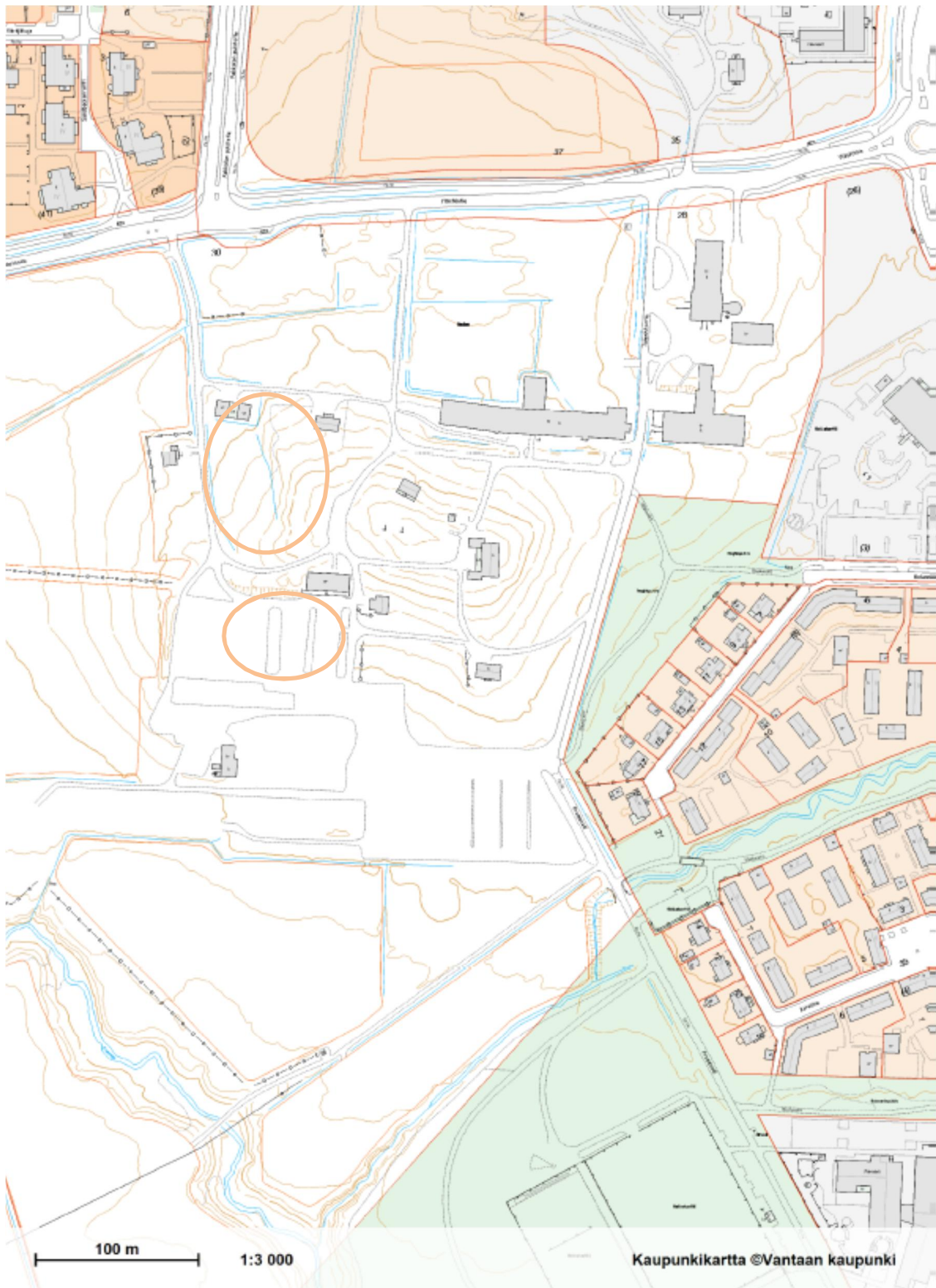
Liite 2: Kuvataulu löydöistä

Liite 3: Kartat

2. Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohteen nimi:	Skattmansby (Veronmiehenkylä) Backas
Kylä:	Skattmansby/Veronmiehenkylä
Kaupunginosa:	Pakkala
Kunta:	Vantaa
Kiinteistötunnus:	92-423-35-0
Kohteen laji:	Asuinpaikat, kyläpaikat
Ajoitus:	Keskiaika, historiallinen aika
Muinaisjäännösrekisterin tunnus:	1000001725 (Skattmansby)
Yhtenäiskoordinaatit:	Tutkimusalueen keskipiste (ETRS-TM35FIN) Pkoo=6684824 ja lkoo=386670
Tutkimuslupa:	Diariointinumero MV/87/05.04.01.02/2016 pvm. 26.5.2016
Tutkimuksen laatu:	Koekaivaus
Tutkimuslaitos:	Vantaan kaupunginmuseo
Maanomistaja:	HOK-Elanto
Kaivauksenjohtaja:	FM Riikka Väisänen
Apulaistutkija:	FM Tuuli Heinonen
Kenttätyöaika:	13.–17.6.2016
Tutkitun alueen laajuus:	n. 135 m ²
Rahoittaja:	HOK-Elanto
Kustannusarvio:	7640,75 € (alv 0%)
Digitaaliset kuvatallenteet:	VKM kuva-arkisto Kirsti-tietokanta 1274:1–64
Tutkimushistoria:	Suhonen, V.-P. 2006: Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi vuonna 2005. Museoviraston arkisto. Koivisto, A. & Väisänen, R. 2015: Vantaan Backaksen kartanon arkeologinen koetutkimus 29.6–3.7.2015. Museoviraston arkisto.
Aikaisemmat löydöt:	KM40488:1-32 Kaivauslöytöjä
Alkuperäinen raportti:	Museoviraston arkisto
Kopiot (2 kpl):	Vantaan kaupunginmuseo, HOK-Elanto

Peruskarttaote

3. Johdanto

Vantaan kaupunginmuseo suoritti HOK-Elannon tilauksesta arkeologiset koetutkimukset Backaksen kartanon alueella sijaitsevalla Veromiehenkylän (Skattmansby) kylänpaikalla. Koetutkimukset liittyivät kartanon alueen asemakaavan (nro 511800). Kaava-alueelle oltiin suunnittelemassa uutta rakennuskantaa. Koetutkimusten tarkoituksena oli määrittellä muinaisjäännöksen raja- ja säilyneisyys kaavan suunnittelualueella.

Tutkimusalueella sijaitsi muinaismuistolain suojelema muinaisjäännös Skattmansby (Veromiehenkylä) Backas (mj. rek. nro 1000001725) historiallisen ajan kylänpaikka. Museovirasto oli lausunnossaan (diarinumero MV/274/05.02.00/2013) edellyttänyt kaava-alueen tarkkuusinventointia. Skattmansby mainitaan ensimmäisen kerran historiallisissa lähteissä vuonna 1480 (FMU 3824). Uudenmaan vuoden 1543 maakirjan mukaan kylässä oli kahdeksan taloa. Vanhin kartta kylätontista on Samuel Broteruksen piirtämä vuodelta 1699, jolloin paikalla oli neljä tilaa. (Suhonen 2016.) Varsinainen Backaksen herraskartano on rakennettu 1800-luvun alussa. 1900-luvun alussa kartanon alueineen osti Osuusliike Elanto, ja vielä nykyisinkin Backaksen kartanon omistaa HOK-Elanto.

Skattmansbyn kylänpaikan alueella suoritettiin arkeologisia koetutkimuksia jo kesällä 2015 Vantaan kaupunginmuseon toimesta (Koivisto & Väisänen 2015), jolloin tutkittiin Backaksen kartanon päärakennuksen eteläpuolisen rinteiden alaosa, vanhan kauppapuutarhan parkkipaikkojen pohjoispuolella ollutta nurmialuetta. Alueella ei ollut säilynyt kylätonttiin viittaavia kerroksia tai rakenteita. Tällöin suoritettiin myös kartanon alueella sijainneen kivikautisen asuinpaikan Backas (mj. rek. nro 92010049) koetutkimukset, joissa todettiin asuinpaikan tuhoutuneen.

Tutkimukset suoritettiin 13.–17.6.2016 välisenä aikana. Tutkitun alueen laajuus oli noin 135 m². Kenttätöiden johtajana toimi Riikka Väisänen ja apulaistutkijana Tuuli Heinonen. Kenttätöidenjohtaja laati kaivausraportin. Apulaistutkija vastasi karttojen piirtämisestä sekä poistettujen löytöjen kuvataulun tekemisestä. Molemmat osallistuivat valokuvien luettelointiin Vantaan kaupunginmuseon Kirsti-tietokantaan, sekä osallistuivat sekä kaivamiseen että dokumentointiin kentällä. Lisäksi koska apulaistutkija vastasi kentällä koeojien 1 ja 2 dokumentoinnista, hän myös kirjoitti jälkitöissä kyseisten koeojien osuuden raportista. Kaivinkone saatiin paikalle Vantaan kaupungin kautta. Kaivinkonekuskinä ja -yrittäjänä toimi Peter Lindström. Kaivausten kustannuksista (7640,75 €) vastasi HOK-Elanto. Koeojien sijainnit mittasi Vantaan kaupungin mittausosasto.

Kenttätöiden aikana varsinaiselle tutkimusalueelle avattiin kaivinkoneella 6 koeojaa. Lisäksi kaivettiin lapiolla kolme koekuoppaa alueelle, jonne ei puiden takia päässyt koneen kanssa. Alue saatiin tutkittua kokonaan kenttätöiden aikana. Lisäapuna päivän ajan olivat metallinilmaisien harrastajat Hannu Tiihonen ja Ilkka Penttinen, jotka kävivät

koeojien maakasoja sekä lähiympäristöä läpi metallinilmaisimien kanssa. Tutkimusten aikana ei löydetty keskiaikaisen Veromiehenkylän asutukseen viittaavia kulttuurikerroksia tai rakenteita, joten ne ovat todennäköisesti tuhoutuneet uudemman, varsinkin 1900-luvun maankäytön seurauksena. Koetutkimusten jälkeen saatiin tarkennettua kartanon alueen muinaisjäännösrajausta, ja tutkitut alueet vapautuivat rakentamiselle.

Vantaalla keskiviikkona 8. heinäkuuta 2016

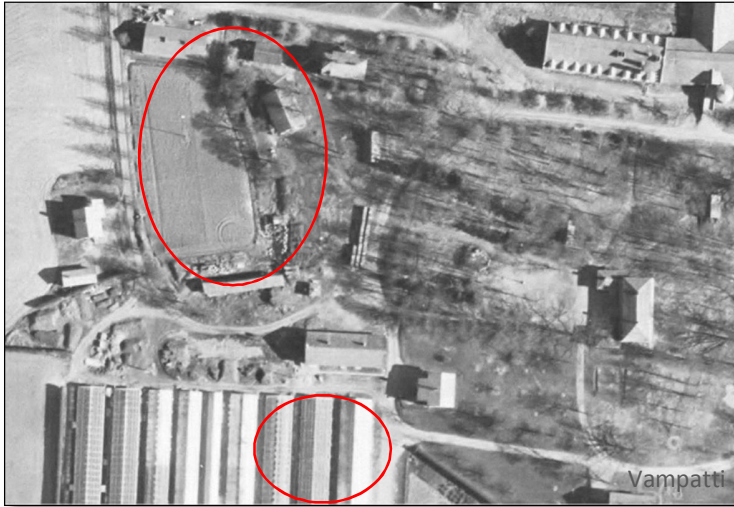
Riikka Väisänen

4. Tutkimusalueen kuvaus

Arkeologiset koetutkimukset suoritettiin Vantaan Backaksen kartanon alueella. Keskiaikaisen Skattmansbyn kylän tonttimaan on vanhimman aluetta kuvaavan kartan perusteella viimeistään 1600-luvun lopulla sijainnut samalla peltojen ympäröimällä mäellä, jossa on nykyään Backaksen kartanon päärakennus. Kartanon alue on pysynyt käytössä nykypäiviin saakka. Päärakennusta ympäröi laaja puistoalue, jossa kasvaa mm. vanhoja tammipuita. Päärakennuksen ympärillä on myös muita kartanoon liittyviä asuin- ja talousrakennuksia.

Varsinaiset tutkimusalueet sijaitsivat noin 100–150 metriä kartanon päärakennuksesta länteen ja lounaseen, nykyisin parkkipaikkana toimivalla alueella, siitä pohjoiseen sijaitsevalla nurmikentällä ja nurmikkoalueen koillispuolella olleella tiheämmän kasvillisuuden alueella. Vantaanjoki sijaitsi noin 700 m etelään tutkimusalueelta, ja noin 300 metriä tutkimusalueesta länteen oli puolestaan Vantaanjokeen laskeva Krakanoja. Kartanon alue on ollut suotuisa asuinympäristö jo keskiajalla. Alueen vierestä on kulkenut Turku ja Viipuria yhdistänyt Suuri Rantatie, ja Helsingin pitäjän kirkko ja Kirkonkylä ovat sijainneet muutaman kilometrin päässä idässä.

Backaksen kartanon alue on kokenut useita rakennus- ja maanmuokkausvaiheita, varsinkin 1900-luvulla Elannon omistuksen aikana. 1900-luvun alussa nämä liittyivät lähinnä maatilalla harjoitettuun maanviljelyyn, siiankasvatukseen ja maidontuotantoon. Tämän lisäksi alueella oli puutarhaviljelmiä ja kasvihuoneita. Muun muassa kartanon päärakennuksen etelä- ja lounaispuolella, mäen alaosassa on 1900-luvulla ja vielä 2000-luvun alussa sijainnut laaja puutarhamyymälä kasvihuoneineen ja pysäköintialueineen. Puutarhamyymälä ja viimeiset kasvihuoneet purettiin vasta 2010-luvun alussa. Parkkialueelle kesällä 2016 kaivettujen koeojien kohdalta kasvihuoneet oli purettu jo 1980-luvun lopulla tai 1990-luvun alkupuolella Vantaan karttapalvelu Vampatista löytyvien ilmakuvioiden perusteella. Nykyisin laaja parkkialue on lähes tyhjiällä, ja sitä käytetään lähinnä ajo-opetukseen. Alue on myös jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kulkureittinä vilkkaassa käytössä.

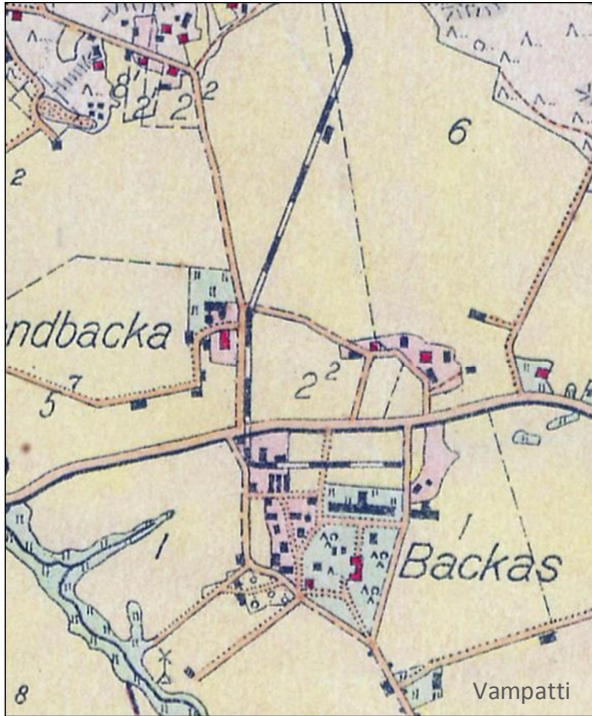
Kuva 1: Vuoden 1954 ilmakekuva Backaksen kartanon alueelta. Tutkimusalueet on merkitty punaisella. Vantaan karttapalvelu Vampatti.

Vanhojen ilmakekuvien perusteella nurmikkenttöalueen eteläreunassa on vielä 1950-luvulla sijainnut rakennus (katso kuva 1). Samaan aikaan on myös metsikön alueella ollut kaksi taloa. Näistä tutkimusalueille sattuvat rakennukset ovat kadonneet vuoteen 1976 mennessä, tosin nurmikkokentän eteläosassa erottuu vielä mahdolliset rakennuksen kivijalat (katso kuva 2). Rakennuskanta on siis kartanon alueella muuttunut nopeaan tahtiin. Nurmikkenttöalueen laidassa oli vielä koetutkimusten aikaan jäljellä joitakin vanhoja lehtipuita, kuten vaahteroita ja hopeapaju. Metsikköalueella kasvoi syreeni ja omenapuu, joten alue oli todennäköisesti ollut osa ilmakekuvissa näkyneen talon pihaa tai puutarhaa.

Kuva 2: Vuoden 1976 ilmakekuva Backaksen kartanon alueelta. Tutkimusalueet on merkitty punaisella. Vantaan karttapalvelu Vampatti.

Elannon aikana kartanolle rakennettiin oma pistoraide (katso kuva 3), joka valmistui vuonna 1920. Raidetta pitkin tuotiin kartanon laajoilta metsäalueilta puutavaraa ja turvetta kartanonmäen alueelle. Myös savea kuljetettiin Elannon oman tiilitehtaan

toimintaa varten. Raide johti Backaksesta Veromiehenkylän kautta pohjoiseen nykyisen Helsinki-Vantaan lentokentän alueelle. (Hako et al. 2005: s. 90–91.) Nurmikkoalueen pohjoispuolella on vielä jäljellä pistoraiteeseen liittynyt veturitalli/pajarakennus.

Kuva 3: Vuoden 1933 Pitäjänkartassa näkyy Backaksen kartanon alueelle kulkenut pistoraide. Vantaan karttapalvelu Vampatti.

5. Historiallinen tausta ja tutkimushistoria

Skattmansbyn (Veromiehenkylän) tonttimaa on sijainnut peltojen ympäröimällä Backaksen mäellä. Skattmansby mainitaan historiallisissa lähteissä ensimmäisen kerran vuonna 1480 (FMU 3824). Uudenmaan vuoden 1543 maakirjan mukaan siellä oli kahdeksan taloa, ja niiden lisäksi vuoden 1550 maakirjan perusteella kaksi taloa oli ulkokyläläisten omistuksessa. Vanhin kartta alueesta on Samuel Broteruksen vuonna 1699 laatima (katso kuva 4). Tällöin paikalla on sijainnut neljä tilaa: Silfwastas, Backas, Anntas ja säteri. Tämän lisäksi kylään on kuulunut nykyisestä kartanorakennuksesta noin 350 m etelään sijainnut tontti, joka on merkitty vuoden 1699 karttaan. Kyseinen tontti on tullut käyttöön vuoden 1700 tienoilla, ja sinne ovat vuoteen 1760 mennessä siirtyneet talot: Spanski, Sandbacka, Storbäskas ja Lillbäskas. (Kepsu 2005: 146-151; Suhonen 2006.)

1600–1700-luvuilla Backaksen tilan paikalle muodostui tilojen yhdistyessä säteri eli ratsutila. 1800-luvun alussa siitä muodostui huomattava herraskartano, kun se siirtyi Tomtbackan (Haltialan) säterin omistajan, aatelisen Gustav von Boismanin omistukseen. Tämän jälkeen tila oli pitkään aatelissukujen hallussa. Nykyinen kartanon päärakennus on rakennettu vuonna 1818. Kartanon omistajat hankkivat omistukseensa myös ympärillä sijaitsevien tilojen maat, jotka yhdistettiin Backakseen. 1900-luvun alkupuolella tila myytiin Osuusliike Elannelle. (Hako et al. 2005: s. 83–90; Kuisma 1991: 138; Rakennuskulttuuri Vantaalla -inventointi 1981.) Backas on edelleen HOK-Elannon omistuksessa.

Parin kilometrin päässä Veromiehenkylästä itään sijaitseva Kirkonkylä oli keskiajalla pitäjän hallinnollinen keskus. Veromiehenkylä ja Kirkonkylä ovat todennäköisesti alun perin kuuluneet yhteen, ja Veromiehenkylä saattaa olla jopa olla lähialueiden kylien (Kirkonkylä, Tolkinkylä ja Ylästö) ryhmän emäkylä. Joka tapauksessa Veromiehenkylä kuuluu Helsingin pitäjän vanhimpiin asutuskeskittymiin. (Kepsu 2005: 146.) Veromiehenkylän nimi viittaa Skattmaniin eli verokuntien verot keränneeseen verokuntamieheen, joka oli yksi kruunun hallinnon virkamiehistä. Kirkonkylän ja Veromiehenkylän ympärillä asui myös muita hallintoon liittyviä virkamiehiä, joista on jäänyt jälkiä naapurikylien nimiin. Vielä nykyisinkin alueella sijaitsee kyliä kuten Domarby, Tolkby ja Brutuby. Nimet liittyvät mahdollisesti jo kolonisaatioaikaan ja viittaavat asutuksen organisointiin. Nimistä Domarby viittaa kylässä asuneeseen tuomariin ja Tolk vanhan hämäläisasutuksen ja uuden kolonisaatioasutuksen välillä toimineeseen tulkkiin. Bryti on sen sijaan todennäköisesti tarkoittanut kruunun tai kirkon palveluksessa ollutta henkilöä, joka on johtanut uudisasutuksen paikallista järjestämistä. (Salminen 2013: s. 122, 256.)

Kuva 4: Samuel Broteruksen kartta vuodelta 1699 Veromiehenkylästä (Skattmansby) (KA MHA B11a 8/1-3).

Keskiaikaisen kylätontin lisäksi kartanon alueella on saattanut olla kivikautista asutusta, koska alueelta on löytynyt kivikautinen kivikirves. Pieni mäki, jolla kartanorakennus sijaitsee, oli kivikaudella pitkään pieni ulkosaariston saari. Vasta nuorakeraamisella ajalla, noin 4500 vuotta sitten alueesta tuli osa mannerta. Kivikirves on löytynyt alueella ennen sijainneiden kasvihuoneiden itäpuolelta, etelään viettävältä rinteeltä (Leskinen & Pesonen 2008).

Backaksen kylänpaikan alueella suoritettiin arkeologisia koetutkimuksia jo kesällä 2015 Vantaan kaupunginmuseon toimesta (Koivisto & Väisänen 2015), jolloin tutkittiin kartanon eteläpuolisen rinteiden alaosa, vanhan kauppapuutarhan parkkipaikkojen pohjoispuolella ollutta nurmialuetta. Alueella ei ollut säilynyt kulttuurikerroksia tai muinaiseen ihmistoimintaan liittyneitä merkkejä. Vanhat maakerrokset oli todennäköisesti poistettu paikalla sijainneen kauppapuutarhan toimesta ja ne oli korvattu puutarhamullalla. Samalla todettiin myös alueella sijainneen kivikautisen asuinpaikan Backas (mj. rek. nro 92010049) tuhoutuneen.

6. Tutkimukset

Vantaan Backaksen kartanon alueella tehtiin kesäkuussa 2016 arkeologisia koetutkimuksia. Tutkimukset olivat jatkoa edellisenä kesänä suoritetuille koekaivauksille. Tutkimusten tarkoituksena oli varmistaa oliko kartanon alueella sijaitsevilla Veromiehenkylän (Skattmansbyn) kylänpaikalla säilynyt vanhoja kulttuurikerroksia ja rakenteita, koska paikalle oltiin kaavoittamassa uutta rakennuskantaa. Koeojat avattiin alueille, jonne oltiin alustavien suunnitelmien mukaan kohdistamassa uutta maankäyttöä. Tutkimusalueet sijaitsivat kartanon päärakennuksesta noin 115–150 metriä länteen ja lounaaseen.

Tutkimusalueelle avattiin koneellisesti 6 koeojaa. Kaksi koeojista avattiin kartanon päärakennuksesta noin 115 m lounaaseen sijaitsevalle parkkipaikka-alueelle. Näiden koeojien 1 ja 2 laajuudet olivat noin 11 m² ja noin 8,5 m². Parkkipaikka-alueesta noin 50 m pohjoiseen sijaitsevalle nurmikenttäalueelle avattiin kolme koeojaa (koeojat 3–5) (katso kuva 5). Koeojan 3 laajuus oli noin 65 m², koeojan 4 noin 18,5 m² ja koeojan 5 noin 22 m². Nurmikkoalueen koillispuolella sijaitsevalle pienelle metsäiselle alueelle avattiin lisäksi yksi koeoja. Tämän koeojan 6 laajuus oli 8 m². Koeojien leveys määräytyi pääasiassa kaivinkoneen kauhan leveyden mukaan, eli oli noin 1,20 m. Lisäksi metsikköalueelle kaivettiin kolme koekuoppaa alueelle, jonne ei päässyt kaivinkoneen kanssa. Koeojat ja -kuopat puhdistettiin lapiolla ja lastalla, jonka jälkeen ne dokumentoitiin valokuvin ja kirjallisesti kuvailemalla, lisäksi koeojat piirrettiin. Niiden dokumentoinnissa sovellettiin yksikkökaivausmenetelmää, vaikka varsinaisia yksikkötunnuksia maakerroksille ei annettu. Kerrosten kuvaukset löytyvät raportin kaivaushavainnot ja -tulkinnat osiosta. Lopuksi koeojat täytettiin koneellisesti, ja koekuopat lapiolla.

Riikka Väisänen/ Vantaan kaupunginmuseo

Kuva 5: Nurmikenttäalueelle kaivetut koeojat 3–5. Kuva on otettu etelään.

Koeojien sijainnit mittasi paikalleen Vantaan kaupungin mittausosasto käyttäen hyväkseen tarkkuus GPS -paikanninta sekä takymetriä. Tasokiintopisteiden koordinaatit ovat ilmoitettu ETRS-GK25 koordinaattijärjestelmässä, ja korkeus on ilmoitettu N2000 korkeusjärjestelmässä. Jälkityövaiheessa mittaukset liitettiin Vantaan kaupungin digitaaliseen kantakarttaan.

Kentällä käsin piirretyt tasokartat käsiteltiin Vantaan kaupungin käyttämässä Microstation V8i -ohjelmalla. Tutkimusten aikana otetut digitaaliset kuvatallenteet talletettiin Vantaan kaupunginmuseon kuva-arkiston Kirsti-tietokantaan numeroilla D1274:1-64. Löytöjä ei kaivauksilta talletettu, mutta löydöt kuvattiin ja niistä tehtiin kuvaliite raportin osaksi (Liite 2).

Lisäapuna tiistaina 14.6. olivat kaksi metallinilmaisin harrastajaa, Hannu Tiihonen ja Ilkka Penttinen (katso kuva 6). He kävivät metallinilmaisimien avulla läpi koeojien maakasoja sekä lähiympäristöä.

Riikka Väisänen/ Vantaan kaupunginmuseo

Kuva 6: Metallinilmaisin harrastajat Hannu Tiihonen ja Ilkka Penttinen kävivät läpi koeojien maakasoja. Kuva on otettu pohjoiseen.

7. Kaivaushavainnot ja -tulkinnot

Vantaan Backaksen kartanon alueelle avattiin koneellisesti yhteensä kuusi koeojaa. Lisäksi kaivettiin kolme koekuoppaa alueelle, jonne ei päässyt kaivinkoneella. Koeojat kaivettiin kartanon päärakennuksen länsipuolella sijainneille alueille, jonne oli suunnitteilla uutta maankäyttöä. Kaikki koeojat avattiin koneellisesti traktorikaivinkoneen avulla. Koneella kaivaminen keskeytettiin, mikäli koeojissa havaittiin viitteitä mahdollisista vanhoista kulttuurikerroksista tai rakenteista. Konekaivuun jälkeen koeojat putsattiin lapioin ja lastoin. Maakerroksia ei seulottu. Koeojien ja -kuoppien sijainnit ovat merkitty yleiskarttaan liitteeseen 3. Kaivetun alueen yhteispinta-ala oli 135 m², joista koeojien osuus oli noin 133 m².

Koska koeojat 1 ja 2 sijaitsivat parkkipaikka-alueella, keskellä jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden käyttämää reittiä, ne dokumentointiin heti kaivamisen jälkeen ja turvallisuussyistä täytettiin vielä samana päivänä koneellisesti. Koeojat 3–6 täytettiin vasta perjantaina viikon kestäneiden koetutkimusten päätteeksi.

Koeoja 1

Koeoja 1 avattiin kartanon päärakennuksen eteläpuolella sijaitsevalle parkkipaikalle, noin 115 metrin päähän kartanon päärakennuksesta lounaaseen. Koeoja sijoitettiin niin, että se voitiin avata parkkipaikan osaan, josta parkkipaikkaa enimmäkseen peittävä asfaltti puuttui. Koeoja oli etelä-pohjoissuuntainen, ja kooltaan noin 5 x 2,5 metriä (pinta-ala noin 11 m²). Koeojan etelä- ja pohjoispäätyjä ei noin metrin matkalta kaivettu pohjamaahan asti, joten näiltä osin ojan syvyys oli noin 40 cm. Koeojan keskiosan syvyydeksi tuli noin 120 cm.

Koko koeojaa peitti kerros karkean hiekan sekaista soraa, jolla parkkipaikka oli päällystetty. Ojan itäosassa soraa oli noin 40 cm kerros, lännessä kerroksen paksuus oli noin 30 cm. Soran alta paljastui noin 20 cm paksu kerros tiivistä orgaaniseseoitteista tummanruskeaa silttiä. Ojan itäosassa kerroksen alaosa erottui noin 1-2 cm paksu orgaanisen aineksen kerros, joka puuttui ojan länsipuolelta.

Koeojan itäosassa orgaanisen kerroksen alta paljastui 10 cm paksuinen kerros karkeaa vaaleaa hiekkaa, joka tulkittiin täyttökerrokseksi. Sen alta, noin 70 cm syvyydeltä ojasta tuli esiin puhtaan saven pinta. Saven alta paljastui pohjamoreeni, ja ojan keskiosassa joko suuren maakiven tai kallion pinta.

Myös koeojan länsiosasta paljastui orgaaniseseoitteisen siltin alta vaaleanruskea karkea hiekka. Hiekkaa oli profiilin vieressä noin 10 cm kerros, jonka alta paljastui betonisen rakenteen pinta. Kyseessä oli pohjois-eteläsuuntainen rakennuksen betoniantura, jonka leveys oli noin 30 cm (katso kuva 7). Rakenteen korkeus oli noin 45 cm, ja sen alaosa

rakenteen itäpuolelta paljastui samansuuntainen punasavesta valmistettu salaojaputki. Rakenteen itäpuolelta erottui sen perustamiskaivanto, joka oli täytetty vaaleanruskealla karkealla hiekalla koko rakenteen korkeudelta. Hiekan alta paljastui noin 120 cm syvyydessä ojan pohjalla pohjamoreeni. Rakenteen länsipuolta ei kaivettu rakenteen pintatasoa syvemmälle, sillä rakenne oli lähes kokonaan kiinni koeojan profiilissa.

Kuva 7: Koeojasta 1 tuli esille kasvihuoneen betoniset perustukset. Kuva on otettu lounaaseen.

Koeojasta havaittiin pinnan sorakerroksesta ja täyttöhiekasta kirkasta ikkunalasia ja rautaesineitä sekä rakennusjätettä kuten betonia ja hieman tiiltä. Kaikki ojan löydöt olivat moderneja, eikä niitä talletettu.

Koeojasta havaittu betoniperustus liittyi paikalla sijainneisiin kasvihuoneisiin, jotka on purettu 1980–90-lukujen vaihteessa. Kyseessä oli ilmeisesti suuren kasvihuoneen itäseinän perustus, joka oli tuhonnut paikalla mahdollisesti olleet vanhemmat kerrokset.

Koeoja 2

Koeoja 2 avattiin kartanon päärakennuksen eteläpuolella sijaitsevalle parkkipaikalle, noin 115 metrin päähän kartanon päärakennuksesta lounaaseen ja 7 metriä koeojasta 1 etelään. Koeoja 2 avattiin erillisenä ojasta 1, sillä haluttiin selvittää, jatkuivatko pohjoisemman ojan rakenteet kauempana etelässä, mutta samalla tahdottiin välttää paikalla kulkevan polun katkaiseminen. Koeoja 2 oli etelä-pohjoissuuntainen, ja kooltaan noin 5 x 2 metriä (pinta-ala n. 8,5 m²). Koeojan etelä- ja pohjoispäätyjä ei noin metrin

matkalta kaivettu pohjamaahan asti, joten näiltä osin ojan syvyydeksi tuli noin 40 cm. Koeojan keskiosan syvyydeksi tuli noin 100 cm.

Koko koeojaa peitti noin 40 cm paksu kerros karkean hiekan sekaista soraa, jolla parkkipaikka oli päällystetty. Sen alta paljastui ojan keskellä pohjois-eteläsuuntaisen betonirakenteen huonosti säilynyt pinta (katso kuva 8). Rakenteen molemmin puolin erottuivat sen perustusojat, jotka oli täytetty karkealla vaaleanruskealla hiekalla. Ojat leikkasivat tai rajasivat sekä idässä että lännessä muita kerroksia. Betonirakenteen pahoin hajonnut pintaosa kaivettiin pois kaivinkoneella, ja sen paremmin säilynyt perustusosa dokumentoitiin. Rakenteen parhaiten säilyneen keskiosan leveys oli noin 25 cm, ja sen molemmin puolin erottuivat huonosti säilyneet levennykset. Perustus oli jatkoa koeojasta 1 havaitulle rakenteelle.

Kuva 8: Koeojan 2 betonirakenteet.
Kuva on otettu etelään.

Koeojan itäreunasta pintasoran alta paljastui noin 45 cm paksu vaaleanharmaa likainen savi, jonka pinnasta erottui paikoin noin 10 cm paksuinen orgaaninen kerros. Vaalean

saven alta paljastui noin 15 cm kerros tummanruskeaa savea, joka saattoi olla vanhaa peltokerrosta. Kerroksen alta tuli esiin pohjasavi.

Ojan länsireunassa pintasoran alta paljastui noin 20 cm kerros vaaleanruskeaa karkeaa hiekkaa, joka tulkittiin täyttökerrokseksi. Sen alta tuli esiin noin 35 cm paksuinen kerros tummanruskeaa orgaanissekoitteista silttiä, jonka seassa erottui hieman tiilimurskaa. Kerros liittyi joko paikalla sijainneisiin kasvihuoneisiin tai niitä vanhempaan peltoon. Siltin alta esiin tuli pohjasavi.

Koeojasta havaittiin pinnan sorakerroksesta ja täyttöhiekasta kirkasta ikkunalasia ja rautaesineitä sekä rakennusjätettä kuten betonia ja hieman tiiltä. Kaikki ojan löydöt olivat moderneja, eikä niitä talletettu. Koeojasta havaittu betoniperustus liittyi paikalla sijainneisiin kasvihuoneisiin, jotka on purettu 1980–90-lukujen vaihteessa. Kyseessä oli ilmeisesti suuren kasvihuoneen itäseinän perustus, joka oli tuhonnut paikalla mahdollisesti olleet vanhemmat kerrokset ainakin pääosin. Rakenne oli jatkoa koeojassa 1 havaitulle rakenteelle.

Koeoja 3

Koeoja 3 avattiin nurmikkoalueelle, noin 150 metriä kartanon päärakennuksesta länteen ja noin 50 metriä parkkipaikka-alueesta pohjoiseen. Nurmikkoalue muodosti loivan, pohjoiseen viettävän rinte. Koeoja 3 oli pitkä, lähes etelä-pohjoissuuntainen, muodoltaan hieman itään kaartuva, ja se kaivettiin nurmikkoalueen itälaitaan, ylärinteestä kohti tasaisempaa nurmikentän pohjoispäätä (katso kuvat 9–11). Koeoja oli kooltaan noin 55 x 1,2 m (pinta-ala noin 65 m²). Koeojan eteläpäädyssä sen syvyys oli noin 135 cm, kun taas tasaisemmassa pohjoispäädyssä vain noin 25 cm.

Koeojan 3 eteläpäässä nurmikon pinnan alta tuli esille harmaan saven kerros, joka aivan ojan päädyssä oli noin 30 cm paksu, mutta muuttui paksummaksi alarinteen suuntaan, ollen paksuimmillaan jopa 125 cm (katso kuva 12). Jyrkimmän rinte. jälkeen savikerros jälleen oheni, ja lopulta loppui kokonaan tasaisemman nurmikentän alueella. Selvästi rinnettä oli yritetty tasoittaa ja loiventaa tuodun savikerroksen avulla. Samaan aikaan alueelta oli myös poistettu kaikki vielä vanhoissa ilmakuvissa näkyneet rakennusten jäänteet.

Aivan koeojan eteläpäädyssä saven alta tuli esille sekoittunut savensekainen ruskea hiekka. Kerrokseen liittyi myös moderneilta näyttäviä puun jäänteitä aivan saven alapinnan rajalta. Yksikköä ei kaivettu syvemmälle, vaan se jätettiin ”porrasmaiseksi” tasanteeksi, koska savikerros muuttui yli metrin paksuiseksi noin kahden metrin päässä koeojan eteläpäädyssä. Savensekaisesta hiekasta löytyi metallinilmalaimalla nappi, joka ajoittunee 1800–1900-luvuille (Katso liite 2, ensimmäinen kuva).

Paksumman savikerroksen kohdalla sen alta tuli esille tummanruskea orgaaniselta vaikuttanut kerros, joka oli tiivis mutta pehmeä. Kerrokseen liittyi runsaasti mustaa

muoviroskaa (kasvien istutusruukkuja muistuttavaa materiaalia), jätesäkin paloja sekä puuta. Vähän pohjoisempaan savi- ja orgaanisen kerroksen alle oli laitettu suodatinkangasta (katso kuva 13). Orgaanisen kerroksen paksuus vaihteli noin 10–20 cm välillä, ja sen alta esille tuli harmahtava savikerros, joka tulkittiin pohjamaaksi. Alarinteessä orgaaninen kerros oli myös paikoitellen savisempää, mutta selvää rajaa vaihtetulle oli vaikea määrittää. Orgaaninen kerros ja sen päällä ollut harmaan saven kerros loppuivat samalla kohtaa koeajan keskiosassa, jossa rinne muuttui tasaisemmaksi nurmikentäksi.

Kuvat 9-11: Koeajan 3 eteläpäädyn kaivanto oli syvempi paksun savikerroksen vuoksi. Pohjoispääty oli matalampi.
Kuvat on otettu pohjoiseen.

Orgaanista kerrosta jätettiin paikoitellen koneella kaivamisen yhteydessä koeojan pohjalle, ja sen läpi kaivettiin kaksi koekuoppaa varmistukseksi, ettei sen alla ollut säilynyt vanhempia kerrostumia. Koekuopat olivat kooltaan noin 50 x 50 cm. Niistä eteläisemmässä orgaaninen kerros jatkui noin 15 cm syvemmälle, ja sen alta esille tuli muuallakin koeojasta esiin tullut pohjasavi. Pohjoisemmassa koeojassa varsinaista orgaanista kerrosta oli vain muutama sentti jäljellä, jonka jälkeen se vaihtui tiiviimmäksi tummanruskeaksi savisemmaksi kerrokseksi, jota jatkui noin 25 cm syvemmälle. Kerros oli sekoittunut ja sisälsi edelleen moderneja löytöjä. Sen alta tuli esille pohjasavi.

Kuva 12 ja 13: Koeojan 3 eteläpäädyn itäprofiilissa erottuivat parhaimmillaan yli metrin paksuiset savitäyttökerrokset. Vasemmassa kuvassa 12 saven alla muovirokia, ja oikealla kuvassa 13 suodatinkangas. Kuvat on otettu itään.

Tasaisemman nurmikentän alueelta savitäyttökerros sekä sen alla ollut orgaaninen kerros puuttuivat kokonaan. Pohjoisosassa koeojaa nurmikon alta esille tuli sekoittunut, väriltään harmahtavan ruskea kova savi, jonka seassa oli vähän hiekkaa. Kerroksen perusteella alue on mahdollisesti toiminut niittynä tai vastaavana alueena. Peltomullaksi kerros ei olisi soveltunut. Tämän sekoittuneen savikerroksen alta tuli esille muuallakin koeojasta löytynyt harmahtava, kova pohjasavikerros. Pohjasaveen tehtiin kaivinkoneella tarkistuskuoppa, jonka perusteella savi jatkui muuttumattomana ainakin noin 40 cm syvemmälle.

Koeojasta 3 esiin tulleet löydöt olivat pääasiassa hyvin moderneja, ajoittuen pääasiassa 1900-luvulle. Koeojan löytöjä olivat mm. punasavisen kukkaruukun palat, fajanssiastioiden palat, lasipullojen palat, kirkkaan ikkunalasin palat, rauta- ja metalliesineiden katkelmat (mm. uunin luukku), eläinten luita, tiilimurskaa, sulake, muovia (mm. kasvien muovisia hoito-ohjelappuja), sekä kolme 1920-luvulle ajoittuvaa kolikkoa. Löytöjä ei talletettu. Koeojasta ei löytynyt merkkejä varsinaisista kulttuurikerroksista tai rakenteista, vaikka ilmakuvioiden perusteella ainakin koeojan eteläpäädyn kohdalla oletettiin löytyvän ainakin 1900-luvulle ajoittuvien rakennusten jäänteitä.

Koeoja 4

Koeoja 4 avattiin samalle kartanon päärakennuksen länsipuolella olleelle nurmikenttäalueelle kuin koeoja 3, sen pohjoispuolelle. Koeoja 4 oli itä-länsisuuntainen ja se kaivettiin nurmikkoalueen tasaisen pohjoispäädyn poikki (katso kuva 14). Koeoja oli kooltaan noin 15,5 x 1,2 m (pinta-ala noin 18,5 m²). Koeojan itäpäädyssä sen syvyys oli noin 25 cm, kun taas länsipäädyssä se oli hieman syvempi ollen noin 40 cm.

Kuva 14: Koeojassa 4 oli pohjasaven päällä vain ohut sekoittunut hiekansekainen savikerros.
Kuvat on otettu länteen.

Koeojasta 4 tuli nurmikon alta esille sama harmahtavan ruskea savikerros, joka löytyi myös koeojan 3 tasaisemmasta pohjoisosasta. Tämän hiekansekainen savikerros oli sekoittunut, ja löytöinä siitä tuli mm. metallia, muovia, lasia, keramiikkaa ja tiilimurskaa. Suurin osa löydöistä ajoittui 1900-luvulle, mutta koeojaa puhdistessa esille tuli myös punasavilautasen tai pienen vadin paloja, jotka voisivat ajoittua hieman tätä vanhemmiksi, todennäköisesti ei kuitenkaan 1800-lukua vanhemmiksi. Näiden konteksti oli kuitenkin hyvin sekoittunut. Koeojan löytäjä ei talletettu. Koeojasta ei myöskään löytynyt merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista.

Koeoja 5

Myös koeoja 5 avattiin samalle nurmikenttäalueelle, koeojan 3 länsipuolelle rinteeseen. Koeoja 5 oli etelä-pohjoissuuntainen (katso kuva 15). Se oli kooltaan noin 17 x 1,2 m (pinta-ala noin 22 m²). Koeojan eteläpäädyssä sen syvyys oli noin 80 cm, kun taas pohjoispääty oli matalampi kuten koeojassa 3. Pohjoispäädyn syvyys oli noin 45 cm.

Myös koeojasta 5 tuli sen eteläpäädyssä esille sama paikalle tuotu harmaan saven täyttökerros, joka löytyi myös koeojasta 3. Koeojassa 5 savikerros oli paksuimmillaan noin 60 cm. Sen alla oli vaaleanruskea orgaanisen aineksen sekainen kerros, joka oli hiekkaisempi. Orgaaninen kerros muuttui syvemällä likaiseksi tummanruskeaksi hiekkansekaiseksi saveksi. Tämä savisempi kerros oli vielä hyvin sekoittunutta ja sisälsi mm. muoviroskaa. Orgaanissekoitteinen kerros oli aivan koeojan eteläpäädyssä ohuempi, paksuudeltaan vain noin 8 cm. Se oli paksuimmillaan noin 2-3 m päässä koeojan eteläpäädyttä, jossa sen paksuus oli 25 cm. Sen päällä ollut harmaa savikerros oli taas paksuimmillaan aivan eteläpäädyssä, ja se oheni pohjoista kohden, vastaavasti kun orgaanisen aineksen muodostama kerros muuttui paksummaksi. Molemmat loppuivat samassa kohden koeojan keskivaiheilla. Orgaanisen aineksen alla olleen likaisen savikerroksen alta esille tuli harmahtava, tiivis savikerros, joka tulkittiin pohjamaaksi.

Riikka Väisänen / Vantaan kaupunginmuseo

Kuva 15: Koeojassa 5 oli koeojan 3 tapaan eteläpäädyssä paksu savitäyttökerros. Kuva on otettu etelään.

Koeojan eteläpäätyyn ojan pohjalle jätettiin koneella kaivettaessa pienelle matkalle orgaanisen aineksen ja likaisen saven muodostamia kerroksia. Likaisen savikerroksen läpi kaivettiin koekuoppa, jonka avulla varmistettiin, ettei sen alla ollut säilynyt vanhempia kulttuurikerroksia. Koekuopan perusteella tämä sekoittunut ja todella kova savikerros jatkui noin 10 cm syvemmälle, ja sen alta esille tuli pohjamaaksi tulkittu kerros. Löytöinä koekuopasta tuli modernin lasin pala sekä palanut luu.

Kuva 16: Koeojan 5 itäprofiilissa erottuu paksu savitäyttökerros, ja sen alla vielä modernia roskaa sisältänyt orgaaninen kerros, joka muuttui syvemmällä tiiviimmäksi hiekkansekaiseksi saveksi.
Kuva on otettu itään.

Koeojan pohjoispäädyssä nurmikon alta esille tuli harmahtavan ruskea hiekkansekainen savikerros, joka sisälsi moderneja löytöjä. Kerros oli sama joka oli tullut esille myös sekä koeojan 3 pohjoispäädyssä että koeojasta 4. Tämän savikerroksen alta esille tuli tiivis pohjasavi. Pohjasaven pinta oli paikoitellen nokinen.

Koeojan 5 löydöt olivat pääasiassa moderneja ja ajoittuivat 1900-luvulle. Löytöinä tuli mm. lasipullojen paloja, kirkkaan tasolasin paloja, keramiikkaa kuten fajanssia sekä punasavea. Pohjasaven nokisen alueen kohdilta löytyi punasavivadin paloja, jotka saattavat olla hieman 1900-lukua vanhempia. Löydöt tulivat kuitenkin sekoittuneista kerroksista, eikä ojassa ollut säilynyt merkkejä varsinaisista kulttuurikerroksista tai vanhoista rakenteista. Koeojan löytäjä ei talletettu.

Koeoja 6

Koeoja 6 avattiin nurmikentän koillispuolella sijainneelle metsäisemmälle alueelle, aivan puualueen laitaan, jossa kasvoi pidempää heinää. Pieni metsikköalue jäi koeojan pohjoispuolelle, samoin metsikön pohjoispuolitse kulkeva hiekkatie. Koeoja 6 oli itä-länsisuuntainen ja kooltaan noin 6 x 1,2 m ja sen pinta-ala oli noin 8 m² (katso kuva 17). Koeojan syvyys vaihteli noin 40 ja 60 cm välillä.

Koeojan 6 pinnalla oli koko matkalta savensekainen multakerros, joka oli noin 25 cm paksu. Pintamultakerroksesta löytyi paljon moderneja löytöjä, aina kengän puolikkaista lasiin, fajanssiin, tiilimurskaan ja metalliromuun. Pintamaan alla oli noin 15–20 cm paksu irtonainen, väriltään kellertävä karkean hiekan kerros, joka oli selvästi paikalle tuotu täyttökerros (katso kuva 18). Hiekan alla oli vaalean kellertävä, tiivis siltinsekainen savi, joka tulkittiin pohjamaaksi.

Kuvat 17 ja 18: Koejassa 6 (vasemmalla kuva 17) oli pohjasaven päälle tuotu täyttöhiekkakerros, joka erottui varsinkin koeojan eteläprofiilissa (yllä kuva 18). Kuvat on otettu itään ja etelään.

Koeojan löydöt liittyivät todennäköisesti vielä 1950-luvun ilmakuussa alueella näkyviin rakennuksiin, jotka olivat sijainneet koeojan lähistöllä. Ojan eteläpuolella oli maastossa edelleen havaittavissa rakennusten perustuksia, mutta koeojan kohdalla rakenteita ei ollut säilynyt. Koeojasta ei tavattu myöskään 1900-lukua vanhempaan ihmistoimintaan liittyviä kulttuurikerroksia tai rakenteita. Koeojan löytöjä ei talletettu.

Metallinilmaisimen kanssa aluetta läpi käyneet harrastajat löysivät koeojan 6 pohjoispuolella sijaitsevan metsikön alueelta suuren tasapäisen naulan, jota on todennäköisesti käytetty ratakiskoissa. Löytö sopi alueelle hyvin siinä mielessä, että koeoja 6 sijaitsi Backaksen pistoraiteeseen liittyneestä veturitallista/pajasta noin 30 m itään.

Koekuopat 1-3

Koeajan 6 pohjoispuolella sijainneelle metsikköalueelle kaivettiin käsin kolme koekuoppaa, koska puiden takia alueelle ei päässyt kaivinkoneen kanssa. Koekuopat olivat kooltaan noin 50 x 50 cm. Alla on lyhyet kuvailut koekuopista:

Koekuoppa 1:

Koekuoppa 1 oli kolmesta koekuopasta itäisin. Se oli kooltaan noin 50 x 50 cm ja syvyydeltään 45–50 cm. Koekuopassa oli lähes koko syvyydeltään tiivis ja todella kova

harmahtavan ruskea savensekainen hiekka (katso kuva 19). Löytöinä tästä kerroksesta tuli muovia, punasavista kukkaruukkuja, tiiltä ja rautaesineen katkelma. Tämän kovan kerroksen alta esille tuli vaalean kellertävä savikerros, joka tulkittiin pohjamaaksi.

Kuva 19: Koekuoppa 1.

Koekuoppa 2:

Koekuoppa 2 oli kolmesta koekuopasta keskimäinen. Sen koko oli noin 60 x 60 cm ja syvyys 25–35 cm. Sen luoteiskulmaan kaivettiin pienempi tarkistusvenytys. Koekuopassa oli lähes koko syvyydeltä tiivistä ja kovaa ruskeaa savensekaista hiekkää

(katso kuva 20). Koska koekuoppa sijaitsi lähellä puuta, sisälsi hiekkakerros paljon juuria – sekä eläviä että jo maatuneita. Hiekkakerroksen alta tuli esille sama kellertävä pohjasavikerros kuin koekuopasta 1. Löytöinä koekuopasta 2 tuli rautaa, modernia fajanssia, punasavikeramiikkaa ja lasia sekä palamattomia eläinten luita.

Kuva 20: Koekuoppa 2.

Koekuoppa 3:

Koekuoppa 3 oli kolmesta koekuopasta läntisin. Se oli kooltaan noin 50 x 50 cm ja syvyydeltään 55–60 cm. Koekuopassa oli koko syvyydeltään tummanruskeaa mullan- ja savensekaista hiekkaa, joka oli pinnaltaan irtonaisempaa ja syvemmällä tiiviimpää (katso kuva 21). Tämän hiekkakerroksen alta esille tuli vaaleankellertävä pohjasavi. Löytöinä koekuopasta tuli fajanssiastian palasia.

Kuva 21: Koekuoppa 3.

Myöskään koekuopista ei siis löytynyt merkkejä kulttuurikerroksista tai rakenteista, vaan niiden sekoittuneet paksut maakerrokset vaikuttaisivat paremminkin liittyvän vielä 1950-luvulla alueella sijainneen rakennuksen pihapiiriin ja mahdolliseen puutarhaan. Koekuopista esiin tulleet löydöt olivat moderneja, eikä niitä talletettu.

8. Tulokset

Kesäkuussa 2016 suoritettiin koekaivauksia Vantaan Backaksen kartanon alueella, kartanon päärakennuksen länsipuolella. Kaivausten aikana tutkittiin päärakennuksesta noin 115 m lounaaseen sijaitseva parkkipaikka-alue, parkkipaikasta noin 50 m pohjoiseen loivassa rinteessä sijainnutta nurmikenttäaluetta, sekä nurmikkoalueen koillispuolella ollutta pientä metsäisempää aluetta, joka sijaitsi kahden rakennuksen välissä. Arkeologiset koetutkimukset liittyivät kartanon alueen uuteen asemakaavaan, ja alueella suunnitteilla olevaan muuttuvaan maankäyttöön. Koetutkimusten tarkoituksena oli määritellä muinaisjäännöksen rajausta ja säilyneisyys kaavan suunnittelualueella. Tutkimukset olivat jatkoa vuonna 2015 Vantaan kaupunginmuseon suorittamille koekaivauksille.

Tutkimusalueille avattiin koneellisesti 6 koeojaa, sekä lisäksi kaivettiin kolme koekuoppaa alueelle, jonne kaivinkoneella ei päästy puiden takia. Kaivausten yhteispinta-ala oli noin 135 m². Yhdestäkään koeojasta ei löytynyt merkkejä säilyneistä vanhoista kulttuurikerroksista tai rakenteista. Parkkipaikka-alueen kahdesta koeojasta tuli esiin ilmakuvien perusteella 1980-luvun lopulla tai 1990-luvun alussa purettujen kasvihuoneiden betonisia perustuksia. Kasvihuoneiden rakentaminen oli tuhonnut mahdolliset alueella olleet vanhemmat kerrokset täysin. Parkkipaikan pohjoispuolella sijainneella nurmikkoalueella havaittiin tutkimuksissa vain paksuja savikerroksia, joiden avulla nurmikentän rinnettä oli yritetty tasoittaa ja loiventaa. Savikerrosten alla oli modernia roskaa ja orgaanista ainesta sisältäneitä kerroksia, jotka mahdollisesti olivat peräisin Elannon kasvihuoneista. Nurmikentän tasaisempi pohjoispääty oli maakerrostensa perusteella mahdollisesti toiminut niittynä. Nurmikkoalueen koillispuolella sijainneen pienen metsikön alueelle kaivetun koeojan sekä koekuoppien löydöt liittyivät alueella vielä 1950-luvun ilmakuvissa näkyviin rakennuksiin, vaikka varsinaisia niihin liittyviä rakenteita ei koeojasta ja -kuopista esille tullutkaan.

Koetutkimusten perusteella kartanon alueella on ollut paljon erilaista maankäyttöä ja -muokkausta 1900-luvun aikana. Esimerkiksi vielä 1970-luvun ilmakuvissa nurmikkoalueen etelälaidassa näkyvistä mahdollisista rakennuksen perustuksista ei enää koekaivausten aikana ollut säilynyt merkkiäkään, vaan ne oli täysin korvattu parhaimmillaan yli metrin paksuisella savikerroksella. Näiden maanmuokkauksien jäljiltä ei tutkimusalueella ollut säilynyt viitteitä keskiaikaisesta tai uuden ajan alun Veromiehenkylään liittyneestä asutuksesta. Myös tätä nuoremmat kerrostumat puuttuivat täysin tai olivat sekoittuneet myöhemmän maanmuokkauksen aikana. Vanhimmat tutkimusalueelta tehdyt löydötkin ajoittuivat aikaisintaan 1800-luvulle – nämäkin muutamat löydöt olivat peräisin täysin sekoittuneista kerroksista.

Tutkimusten perusteella alueella ei ole säilynyt vanhoja kulttuurikerroksia tai rakenteita, joten koekaivausten aikana tutkitut alueet voidaan vapauttaa rakentamiselle.

Lähteet ja kirjallisuus

Arkistolähteet:

FMU = *Finlands medeltidsurkunder* II. 1401-1430. Samlade och i tryckt utgifna af Finlands Statsarkiv genom Reinh. Hausen. Helsingfors 1915. Internetissa: <http://extranet.narc.fi/DF/index.htm>

Maanmittaushallituksen kartat:

Brotherus, Samuel 1699: Charta Uppå Skattmansby i Bårge Lähn och Helsingh Sochn Belägit, Affmätt 1699. KA MHA B11a 8/1-3.

Voudintilit: Uusimaa 1543, KA 2936.

Raportit:

Koivisto, Andreas & Väisänen, Riikka 2015: Vantaan Backaksen kartanon arkeologinen koetutkimus 29.6–3.7.2015. Museoviraston arkisto.

Suhonen, V.-P. 2006: Vantaan keskiaikaisten kylätonttien inventointi vuonna 2005. Museoviraston arkisto.

Kirjallisuus:

Hako, Jukka & Hako, Senja & Lillbroända, Pia 2005: *Kartanomatka Vantaalla*. Kellastupa Oy.

Kepsu, Saulo 2005: Uuteen maahan. Helsingin ja Vantaan vanha asutus ja nimistö. *Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia* 1027. Tampere.

Kuisma, Markku 1991: *Helsingin pitäjän historia III. Isostavihasta maalaiskunnan syntyyn, 1713–1865*. Vantaan kaupunki. Jyväskylä.

Leskinen, Sirpa & Pesonen, Petro 2008: *Vantaan esihistoria*. Vantaan kaupunki. Keuruu.

Salminen, Tapio 2013: *Vantaan ja Helsingin pitäjän keskiaika*. Vantaan kaupunki. Keuruu.

Muut painetut lähteet:

Rakennuskulttuuri Vantaalla. Inventointi 1981. Kuntasuunnitteluviraston julkaisu C 24:1981.

Sähköiset lähteet:

Vantaan karttapalvelu Vampatti:

<http://vampatti.vantaa.fi/>

**Vantaa Skattmansby (Veromiehenkylä), Backaksen kartanon
 arkeologinen koetutkimus 2016
 Digikuvaluettelo
 Kirsti 1274:1-64**

VKM kuva-arkisto	Alanu- nu- mero	Pvm	Alue	Kuvaus	Kuva suuntaan	Kuvaaja
1274	1	13.6.2016	Parkkipaikka-alue	Yleiskuva parkkipaikka-alueesta, jolle avattiin koeojat 1 ja 2.	N	Tuuli Hei- nonen
1274	2	13.6.2016	Parkkipaikka-alue	Yleiskuva parkkipaikka-alueesta, jolle avattiin koeojat 1 ja 2. Koeojat avattiin puurivin länsipuolelle (kuvassa oikealla).	S	Tuuli Hei- nonen
1274	3	13.6.2016	Nurmikko- alue	Yleiskuva nurmikkoalueesta, jolle avattiin koeojat 3, 4 ja 5.	N	Tuuli Hei- nonen
1274	4	13.6.2016	Nurmikko- alue	Yleiskuva nurmikkoalueesta, jolle avattiin koeojat 3, 4 ja 5.	S	Tuuli Hei- nonen
1274	5	13.6.2016	Metsikkö- alue	Yleiskuva. Koeoja 6 avattiin vasemmassa reunassa olevan rakennuksen länsipuolelle, kuvassa näkyvän metsikön eteläpuolelle, aivan puiden viereen.	SW	Tuuli Hei- nonen
1274	6	13.6.2016	Metsikkö- alue	Yleiskuva metsikköalueesta, jolle avattiin koeoja 6.	SW	Tuuli Hei- nonen
1274	7	13.6.2016	Koeoja 1	Koeoja 1. Ojan pohjalla erottuu purettujen kasvihuoneiden betonisia perustuksia.	S	Tuuli Hei- nonen
1274	8	13.6.2016	Koeoja 1	Koeojasta 1 löytyneet betoniset kasvihuoneiden perustukset. Perustusten alla on kulkenut myös salaojaputki.	SW	Tuuli Hei- nonen
1274	9	13.6.2016	Koeoja 1	Koeoja 1. Ojan pohjalla erottuu purettujen kasvihuoneiden betonisia perustuksia.	N	Tuuli Hei- nonen
1274	10	13.6.2016	Koeoja 1	Koeojan 1 länsiprofiili. Sora- ja hiekkätäyttökerrosten alta esiin tullut betonirakenne ja salaojaputki.	W	Tuuli Hei- nonen
1274	11	13.6.2016	Koeoja 1	Koeojan 1 itäprofiili. Pinnalla oli paksuhko sorakerros, jonka alla orgaanista aineesta sisältänyt kerros ja sen alla täyttöhiekkakerros.	E	Tuuli Hei- nonen
1274	12	13.6.2016	Koeoja 2	Koeoja 2. Pohjalla erottuu purettujen kasvihuoneiden betoniset perustukset.	S	Tuuli Hei- nonen
1274	13	13.6.2016	Koeoja 2	Koeoja 2. Pohjalla erottuu purettujen kasvihuoneiden betoniset perustukset.	N	Tuuli Hei- nonen
1274	14	13.6.2016	Koeoja 2	Koeojan 2 länsiprofiili, N-pääty. Päällimmäisenä paksuhko sorakerros, jonka alla oli mahdollista vanhaa peltokerrosta.	W	Tuuli Hei- nonen
1274	15	13.6.2016	Koeoja 2	Koeojan 2 länsiprofiili, S-pääty. Päällimmäisenä paksuhko sorakerros, jonka alla oli mahdollista vanhaa peltokerrosta.	W	Tuuli Hei- nonen
1274	16	13.6.2016	Koeoja 2	Koeojan 2 itäprofiili, N-pääty. Päällimmäisenä paksuhko sorakerros, jonka alla erilaisia savikerroksia.	E	Tuuli Hei- nonen
1274	17	13.6.2016	Koeoja 2	Koeojan 2 itäprofiili, S-pääty. Päällimmäisenä paksuhko sorakerros, jonka alla erilaisia savikerroksia.	E	Tuuli Hei- nonen

Liite 1

1274	18	13.6.2016	Parkkipaikka-alue	Yleiskuva. Kaivinkone täyttää parkkipaikka-alueen koeoja. Kaivinkoneen kuskina on Peter Lindström.	N	Tuuli Hei- nonen
1274	19	14.6.2016	Koeoja 3	Nurmikkoalueelle avatun pitkän kaarevan koeojan 3 eteläpääty.	N	Riikka Väi- sänen
1274	20	14.6.2016	Koeoja 3	Nurmikkoalueelle avatun pitkän kaarevan koeojan 3 keskiosa.	N	Riikka Väi- sänen
1274	21	14.6.2016	Koeoja 3	Nurmikkoalueelle avatun pitkän kaarevan koeojan 3 pohjoispääty.	N	Riikka Väi- sänen
1274	22	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 pohjoispääty.	S	Riikka Väi- sänen
1274	23	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 keskiosa. Ojassa etualalla koneella pohjasaveen kaivettu tarkistuskuoppa.	S	Riikka Väi- sänen
1274	24	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 keskiosa.	S	Riikka Väi- sänen
1274	25	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpääty.	S	Riikka Väi- sänen
1274	26	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpääty. Kuvassa erottuvat itä- ja länsiprofiilien paksut savitäytöt sekä niiden alla ollut roskakerros.	S	Riikka Väi- sänen
1274	27	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpäädyn E-profiili. Noin metrin paksuisen savikerroksen alta esille tuli muovirokkaa. Roskat olivat orgaanisessa kerroksessa.	E	Riikka Väi- sänen
1274	28	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpäädyn E-profiili. Noin metrin paksuisen savikerroksen alta esille tuli muovia ja puiden paloja. Muovi ja puut olivat orgaanisessa kerroksessa, joka oli paksumpi rinteen alaosa.	E	Riikka Väi- sänen
1274	29	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpäädyn E-profiili. Kes- kemmällä koeojassa savikerroksen alta tuli esille suodatinkangas.	E	Riikka Väi- sänen
1274	30	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpäädyn E-profiili. Kes- kemmällä koeojassa savikerroksen alta tuli esille suodatinkangas. Kankaan päällä oli ohut orgaaniselta vaikuttanut kerros. Savikerros oli alarinteessä ohuempi.	E	Riikka Väi- sänen
1274	31	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 keskiosan tarkistuskuopan E-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekankainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen pohjamaa.	E	Riikka Väi- sänen
1274	32	14.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 pohjoispäädyn E-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekankainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen pohjamaa.	E	Riikka Väi- sänen
1274	33	14.6.2016	Koeoja 4	Koeoja 4, itäpääty. Ojan pohjalla luonnollinen savikerros.	W	Riikka Väi- sänen
1274	34	14.6.2016	Koeoja 4	Koeoja 4, länsipääty. Ojan pohjalla luonnollinen savikerros.	E	Riikka Väi- sänen
1274	35	14.6.2016	Koeoja 4	Koeojan 4 itäpäädyn N-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekankainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen pohjamaa.	N	Riikka Väi- sänen
1274	36	14.6.2016	Koeoja 4	Koeojan 4 keskiosan N-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekankainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen poh-	N	Riikka Väi- sänen

Liite 1

				jamaa.		
1274	37	14.6.2016	Koeoja 4	Koeojan 4 länsipäädyn N-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekansekainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen pohjamaa. Pinnan savikerros länsiosassa hieman paksumpi.	N	Riikka Väisänen
1274	38	14.6.2016	Koeoja 5	Koeoja 5, pohjoispääty. Taustalla seisoo Tuuli Heinonen.	S	Riikka Väisänen
1274	39	14.6.2016	Koeoja 5	Koeoja 5, eteläpääty. Taustalla koeoja 4 ja Backaksen pistorataan liittynyt veturitalli.	N	Riikka Väisänen
1274	40	14.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 eteläpäädyn E-profiili. Paksun savikerroksen alla oli ohut orgaaniselta vaikuttanut kerros, jossa vielä moderneja löytöjä kuten muovia.	E	Riikka Väisänen
1274	41	14.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 keskiosan E-profiili. Savikerroksen alla oli orgaaniselta vaikuttanut kerros, joka oli keskemällä ojaa paksumpi. Savikerros vastaavasti ohentui alarinteeseen päin. Saven alla muovia.	E	Riikka Väisänen
1274	42	14.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 keskiosan E-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekansekainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen pohjamaa.	E	Riikka Väisänen
1274	43	14.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 pohjoispäädyn E-profiili. Pinnalla hieman irtonaisempi hiekansekainen savi, jonka alta esille tuli tiivis savinen pohjamaa.	E	Riikka Väisänen
1274	44	14.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 keskiosassa pohjasaven pinta oli paikoitellen nokinen.	S	Riikka Väisänen
1274	45	14.6.2016	Nurmikko-alue	Työkuva. Tutkimusten aikana apuna olleet metallinetsinnän harrastajat Hannu Tiihonen ja Ilkka Penttinen käymässä läpi koeojien maakasoja.	N	Riikka Väisänen
1274	46	15.6.2016	Koeoja 6	Koeoja 6, itäpääty. Ojan pohjalla täyttöhiekan alla ollut pohjasavi.	W	Riikka Väisänen
1274	47	15.6.2016	Koeoja 6	Koeoja 6, länsipääty. Ojan pohjalla täyttöhiekan alla ollut pohjasavi.	E	Riikka Väisänen
1274	48	14.6.2016	Koeoja 6	Koeojan 6 keskiosan S-profiili. Pintamultakerroksen alla täyttöhiekkakerros, jonka alla pohjasavi.	S	Riikka Väisänen
1274	49	14.6.2016	Koeoja 6	Koeojan 6 itäpäädyn S-profiili. Pintamultakerroksen alla täyttöhiekkakerros, jonka alla pohjasavi.	S	Riikka Väisänen
1274	50	15.6.2016	Nurmikko-alue	Yleiskuva nurmikkoalueelle avatuista koeojista 3, 4 ja 5.	S	Riikka Väisänen
1274	51	15.6.2016	Nurmikko-alue	Yleiskuva nurmikkoalueelle avatuista koeojista 3, 4 ja 5.	N	Riikka Väisänen
1274	52	15.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpäätyyn kaivetuista kahdesta koekuopasta pohjoisempi. Orgaanista kerrosta oli jäljellä vain muutama sentti, sen alla tiivis savikerros, joka vaihtui pohjasaveksi.	W	Riikka Väisänen
1274	53	15.6.2016	Koeoja 3	Koeojan 3 eteläpäätyyn kaivetuista kahdesta koekuopasta eteläisempi. Orgaanista kerrosta noin 15 cm, sen alla pohjasavi.	W	Riikka Väisänen

Liite 1

1274	54	15.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 eteläpäätyyn kaivettu koe-kuoppa. Likaista savea pinnalla vielä noin 10 cm, jonka alla pohjasavi.	W	Riikka Väisänen
1274	55	15.6.2016	Koeoja 5	Koeojan 5 eteläpäätyyn kaivettu koe-kuoppa. Likaista savea pinnalla vielä noin 10 cm, jonka alla pohjasavi.	S	Riikka Väisänen
1274	56	15.6.2016	Metsikkö-alue	Yleiskuva koeojan 6 pohjoispuolella olevasta metsikköalueesta, jonne kaivettiin 3 koekuoppaa. Oikeassa reunassa on koeoja 6.	E	Riikka Väisänen
1274	57	15.6.2016	Metsikkö-alue	Yleiskuva koeojan 6 pohjoispuolella olevasta metsikköalueesta, jonne kaivettiin 3 koekuoppaa. Oikeassa reunassa on koeoja 6.	W	Riikka Väisänen
1274	58	15.6.2016	Koekuoppa 1	Koekuoppa 1. Kuopassa oli kovaa savensekaista hiekkaa noin 45–50 cm, jonka alla oli pohjasavi.	E	Riikka Väisänen
1274	59	15.6.2016	Koekuoppa 2	Koekuoppa 2. Kuopassa oli kovaa savensekaista hiekkaa noin 25–35 cm, jonka alla oli pohjasavi.	W	Riikka Väisänen
1274	60	15.6.2016	Koekuoppa 3	Koekuoppa 3. Kuopassa oli mullan- ja savensekaista hiekkaa noin 55–60 cm, jonka alla oli pohjasavi.	W	Riikka Väisänen
1274	61	17.6.2016	Parkkipaikka-alue	Koeojat 1 ja 2 täytettynä.	N	Riikka Väisänen
1274	62	17.6.2016	Nurmikko-alue	Koeojat 3, 4 ja 5 täytettynä.	N	Riikka Väisänen
1274	63	17.6.2016	Nurmikko-alue	Koeojat 3, 4 ja 5 täytettynä.	S	Riikka Väisänen
1274	64	17.6.2016	Metsikkö-alue	Koeoja 6 täytettynä.	W	Riikka Väisänen

**VANTAA SKATTMANSBY (VEROMIEHENKYLÄ),
BACKAKSEN KARTANO 2016**

KUVATAULU LÖYDÖISTÄ:

Koeoja 3, eteläpääty, nappi.

Koeoja 3, rahalöydöt.

Koeoja 3, metalli- ja luulöytöjä.

Koeoja 3, keramiikkalöydöt.

Koeoja 3, metallilöytöjä.

Koeoja 3, lasilöydöt.

Koeoja 3, pohjoisen koekuopan löydöt.

Koeoja 5, punasavikeramiikkaa hiilialueelta.

Koeoja 4, metalli- ja muovilöytöjä.

Koeoja 5, löytöjä.

Koeoja 4, punasavivati.

Koeoja 5, löytöjä ojaan tehdystä koekuopasta.

Koeoja 4, löytöjä.

Koeoja 6, löytöjä.

Koeoja 6:n pohjoispuolen metsiköstä löytynyt kiskonaula.

Koekuoppa 2, lasi- ja keramiikkalöytöjä.

Koekuoppa 1, löytöjä.

Koekuoppa 3, löytöjä.

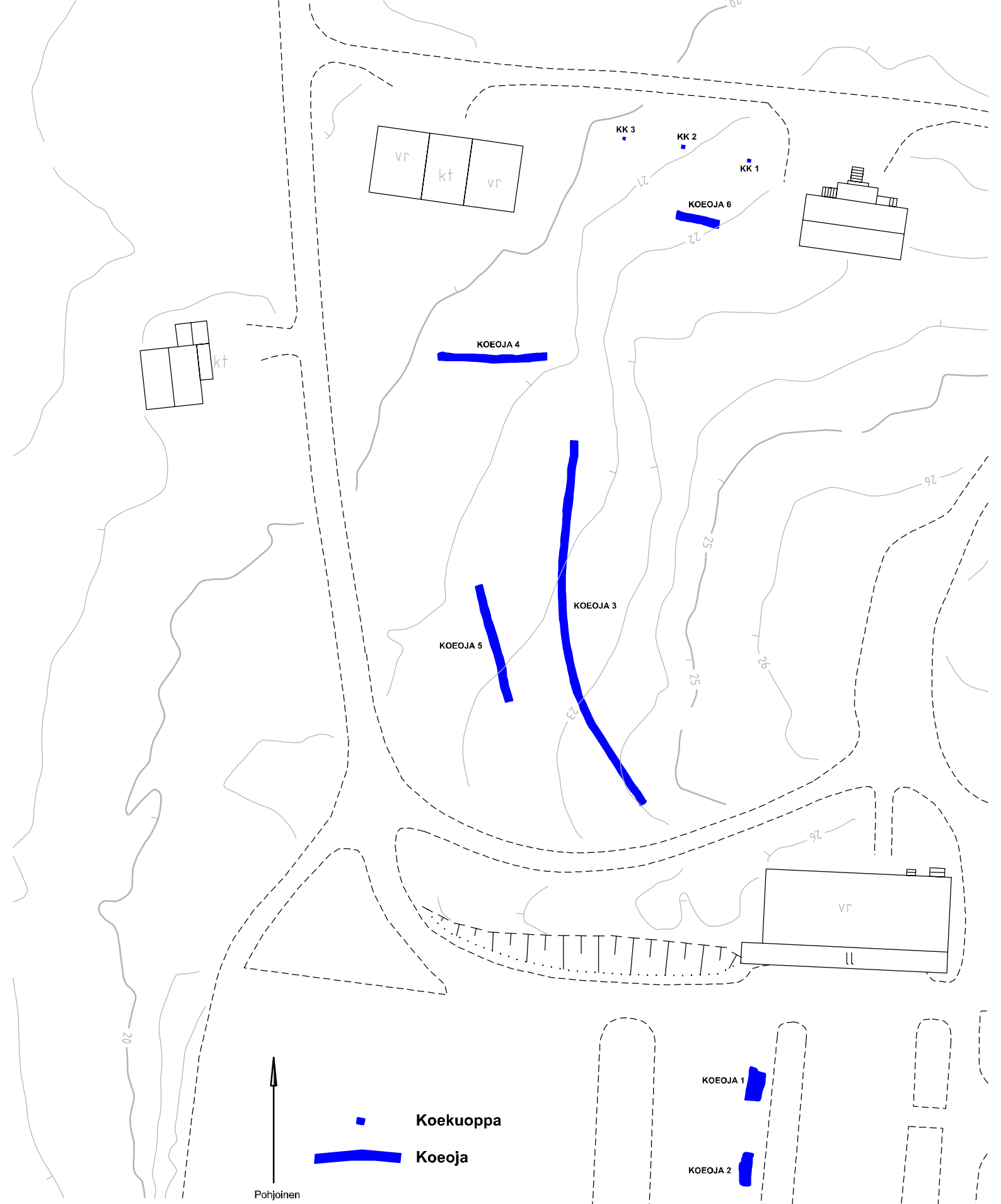

Koekuoppa 2, luu- ja metallilöytöjä.

KARTTALUETTELO**Vantaa Skattmansby (Veromiehenkylä), Backaksen kartanon arkeologiset koetutkimukset 2015****Riikka Väisänen**

Tasokoordinaatisto ETRS-GK25, korkeusjärjestelmä N2000

Kartta-numero	Aihe	MK	Päivä	Piirtäjä
1	Yleiskartta	1:500	30.6.2016	TH
2	Koeojat 1 ja 2, dokumentoidut maakerrokset ja rakenteet	1:100	13.6.2016	TH
3	Koeoja 3, dokumentoidut maakerrokset	1:100	15.6.2016	TH
4	Koeoja 4, dokumentoidut maakerrokset	1:100	14.6.2016	TH
5	Koeoja 5, dokumentoidut maakerrokset	1:100	14.6.2016	RV, puht. piirt TH
6	Koeoja 6 ja koekuopat 1-3, dokumentoidut maakerrokset	1:100	14.6.2016	TH

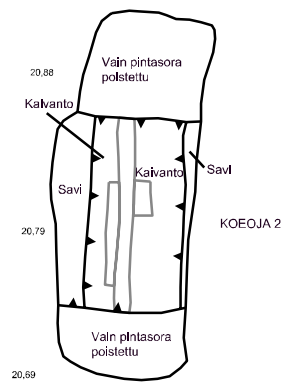
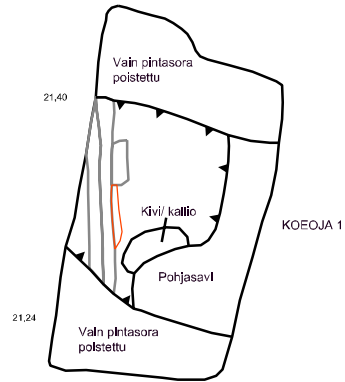

Kiintopisteiden korkeusjärjestelmä ETRS-GK25,
korkeusjärjestelmä N2000

<p>VANTAA Skattmansby (Veromiehenkylä) Backas</p>	<p>YLEISKARTTA Koeojat 1-6, koeokuopat 1-3</p>
<p>Riikka Väisänen 2016</p>	<p>Mk 1:500</p>
<p>MITTAUSDOKUMENTINTI Vantaan kaupungin mittausosasto</p>	<p>TUTKIMUSLAITOS: VANTAAN KAUPUNGINMUSEO ARKISTO: MUSEOVIRASTON ARKISTO, HELSINKI</p>
<p>Kartta 1</p>	

Puht. piirt. Tuuli Hehonen 2016
Karttopohja Vantaan kaupunki

⊕ X= 6685699,67
Y= 25497278,95
Z= 21,62

- Betoni
- Salaojaputki
- Korkeusero

Pohjoinen

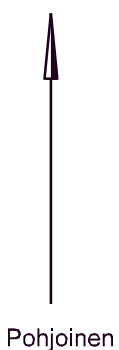
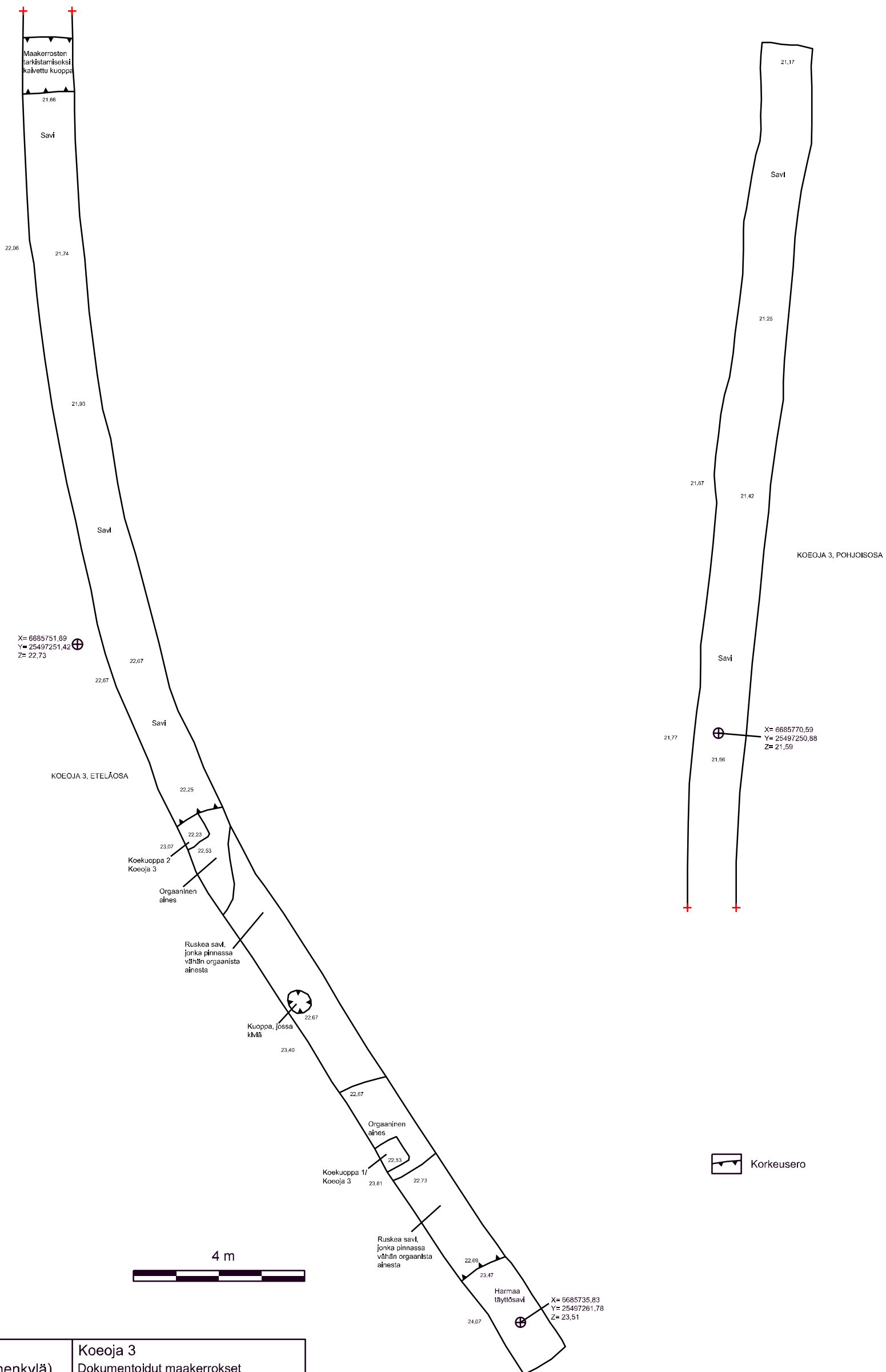
⊕ X= 6685676,90
Y= 25497276,19
Z= 20,56

4 m

VANTAA Skattmansby (Veromiehenkylä) Backaksen kartano Riikka Väisänen 2016	Koeajat 1 ja 2 Dokumentoidut maakerrokset ja rakenteet Mk 1:100
MITTAUSDOKUMENTOINTI	Tutkimuslaitos: Vantaan kaupungin museo Arkisto: Museoviraston arkisto, Helsinki
Tuuli Heinonen 2016 Puht.piirt. Tuuli Heinonen 2016	Kartta 2

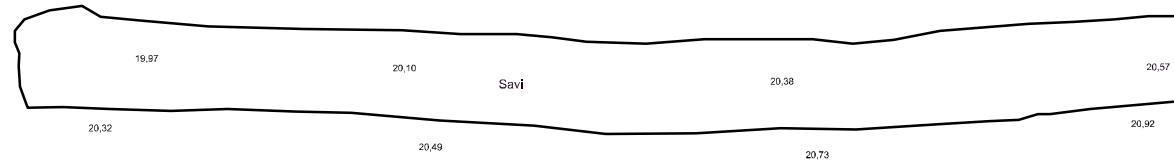
X= 6685788,46
Y= 25497252,79
Z= 21,39

VANTAA Skattmansby (Veromiehenkylä) Backaksen kartano Riikka Väisänen 2016	Koeoja 3 Dokumentoidut maakerrokset
MITTAUSDOKUMENTOINTI	Mk 1:100
Tuuli Heironen 2016	Tutkimuslaitos: Vantaan kaupungin museo Arkisto: Museoviraston arkisto, Helsinki
Puht.piirt. Tuuli Heironen 2016	Kartta 3

⊕ X= 6685798,74
Y= 25497231,22
Z= 20,05

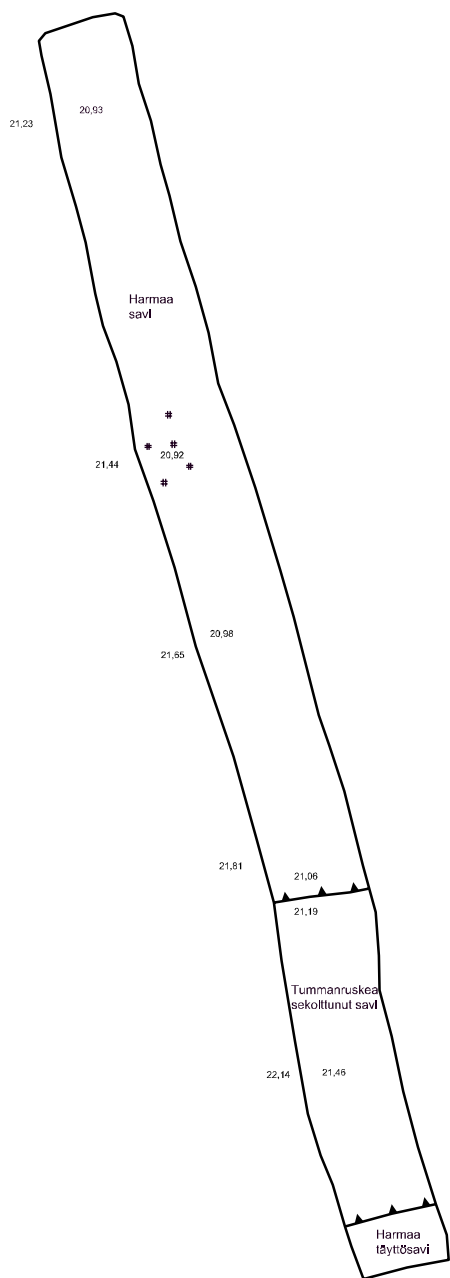

⊕ X= 6685798,69
Y= 25497249,13
Z= 20,82

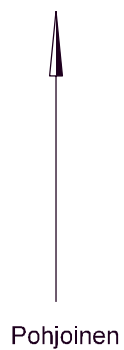
VANTAA Skattmansby (Veromiehenkylä) Backaksen kartano Riikka Väisänen 2016	Koeoja 4 Dokumentoidut maakerrokset Mk 1:100
MITTAUSDOKUMENTOINTI Tuuli Heinonen 2016	Tutkimuslaitos: Vantaan kaupunginmuseo Arkisto: Museoviraston arkisto, Helsinki
Puht.piirt. Tuuli Heinonen 2016	Kartta 4

X= 6685767,29
Y= 25497238,59
Z= 21,19

X= 6685748,97
Y= 25497243,37
Z= 22,36

- Hiili
- Korkeusero

VANTAA Skattmansby (Veromiehenkylä) Backaksen kartano Riikka Väisänen 2016	Koeoja 5 Dokumentoidut maakerrokset Mk 1:100
MITTAUSDOKUMENTOINTI Riikka Väisänen 2016 Puht. piirt. Tuuli Heinonen 2016	Tutkimuslaitos: Vantaan kaupunginmuseo Arkisto: Museoviraston arkisto, Helsinki
Kartta 5	

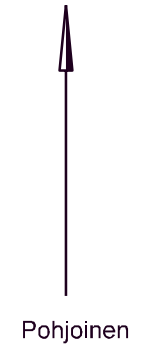
KOEKUOPPA 3

KOEKUOPPA 2

KOEKUOPPA 1

X= 6685818,82
Y= 25497266,29
Z= 21,43

X= 6685817,21
Y= 25497274,09
Z= 21,94

4 m

VANTAA Skattmansby (Veromiehenkylä) Backaksen kartano Riikka Väisänen 2016	Koejoja 6 ja koekuopat 1-3 Dokumentoidut maakerrokset Mk 1:100
MITTAUSDOKUMENTOINTI Tuuli Heinonen 2016 Puht.piirt. Tuuli Heinonen 2016	Tutkimuslaitos: Vantaan kaupunginmuseo Arkisto: Museoviraston arkisto, Helsinki
Kartta 6	